

There are no translations available.

„Од средине деведесетих година прошлог века сам се на своју личну иницијативу упознавао и бавио децом и младима оштећеног слуха јер сам то схватио као одговорност коју носи чињеница да се бавим пантомимом и да сам „јавна личност“.

Неколико година сам бесплатно држао часове пантомиме у школи „Стефан Дечански“ у Београду, волонтерски учествовао у њиховим приредбама и другим догађајима и уз помоћ својих другара организовао сам бесплатну школу компјутера за двадесеторо деце из школе и Института за експерименталну фонетику и патологију говора у Јовановој улици. Верујем да сам за то време делимично успео да сагледам проблеме тих младих људи и њихову интеракцију са друштвом и страх од самосталности и уметничког изражавања.

На Академији лепих уметности где сам професор сценског покрета и глуме, у време када сам био шеф катедре за глуму, успео сам да обезбедим бесплатно школовање (у вредности од око 16000 Евра за 4 године) Владимиру Магделинићу који је са највишим оценама завршио основне и потом специјалистичке студије сликарства код чувеног Владе Величковића, потврдио сам сопствену мисао и осећај да особама оштећеног слуха највише смета неправда друштва у погледу остваривања својих права на учење, рад и креацију.

Сада је Влада стално запослен као наставник ликовног у школи за децу оштећеног слуха „Стефан Дечански“ одакле је и потекао.

Жеља ми је да пројекат „Музика тишине“ створи професионалне пантомимичаре оштећеног слуха који ће раме-уз-раме наступати са мојим студентима у оквиру трупе „Београдски пантомимичари“, предавати пантомиму не само у школама за децу оштећеног слуха, путовати светом учествујући на фестивалима, усавршавати се у светским школама, завршавати факултете, запошљавати у позориштима, играти у филмовима и на телевизији, постати слободни и самостални.

Укратко надам се да ће наш пројекат макар мало допринети тренду стручног оспособљавања и запошљавања особа са инвалидитетом.“